

The Journal of Academic Social Science Studies

JASSS

International Journal of Social Science

Doi number: <http://dx.doi.org/10.9761/JASSS2387>

Number: 26 , p. 97-103, Summer II 2014

**EĞİTİM FAKÜLTELERİ GÜZEL SANATLAR EĞİTİMİ
BÖLÜMÜ RESİM-İŞ ÖĞRETMENLİĞİ ANABİLİM
DALLARI MÜFREDATINDA YER ALAN SANAT TARİHİ
DERSLERİNİN ÖĞRETİM AMAÇLARINI
GERÇEKLEŞTİRMeye YÖNELİK ÇÖZÜMLEMECİ BİR
YAKLAŞIM**

*THE DEPARTMENT OF FINE ARTS EDUCATION OF THE FACULTY
OF EDUCATION AND DEPARTMENT OF ARTS EDUCATION AND
CRAFTS TEACHING OF ART HISTORY COURSES FOR TEACHING
PURPOSE TO REALIZE AN APPROACH RESORVE*

Doç. Dr. Yusuf ÇETİN

Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü

Özet

Çağdaş sanat eğitiminin temel disiplinlerinden biri olan Sanat Tarihi, Eğitim Fakülteleri Güzel Sanatlar Eğitimi Resim-İş Öğretmenliği Anabilim Dallarının müfredat programında önemli bir yere sahiptir. Kendine has öğretim metotlarına sahip olan bu dersin öğretiminde çeşitli sıkıntılar duyulmaktadır. Sanat Tarihi derslerinin uygarlık tarihi kapsamında düşünülmesi ve ders amaçlarının yaşayan, canlı bir Sanat Tarihi bilincini kazandırmaya yönelik olarak ortaya konulmaması önemli sorunlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Derslerin öğretim amaçlarının yeniden düzenlenmesi ve uygulanabilir hale getirilmesi bu alandaki eksikliğin kapatılmasında önemli rol oynayacaktır.

Sanat Tarihi öğretiminde kronolojik, tematik ve kıyaslamalı öğretme biçiminin yanında soruşturmaya dayalı bir yaklaşımla öğretim yapılmalıdır. Öğrenciler çok kültürlü eğitim, kültürler arası eğitim ve karşıt-kültür anlayışı kavramlarını tanıyabilmelidir. Farklı kültürlerin sanat nesnelерinin benzerlik ve farklılıklarını ayırt edebilmelidir.

Öğretmen adaylarının Sanat Tarihi öğretiminde yakın çağ ve yakın çevre ilkesini öğrenmeleri sağlanmalıdır. Bu ilke sayesinde ilgiyi canlı tutma, çevrede bulunan kültürel varlıkların tarihsel ve sanatsal değerlerini daha somut olarak kavrama, geçmişin nesnel olarak öğretimiyle sanat yapıtı incelemesi birleştirilerek Sanat Tarihi kuruluştan kurtarılmalıdır.

Sanat Tarihini öğretmede etkili olan diğer bir yöntem de sanat yapıtlarının simgesel ya da ikonografik anlamlarını öğrenciye öğretmektir. Öğrenciler sanat yapıtlarının öykülerini merak ettikleri için bu ilgileri dikkate alınarak yapıtları öyküleri ile öğretme bilgilerin daha kalıcı olmasını sağlayacaktır.

Sanat eğitiminde öğretim alanları kapsamında Sanat Tarihini sanat eleştirisi, estetik ve uygulamalı çalışmalarla birleştirmelidir. Böylece öğretme-öğrenme sürecinde konuların daha etkili sunulması sağlanmış olacak, öğretimin daha zevkli, anlaşılır hale gelmesine imkân tanınacaktır.

Ders programlarının belirtilen amaçlar doğrultusundan yeniden düzenlenmesi ile Sanat Tarihi dersleri gerçek amacına ulaşacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Fakültesi, Resim-İş Öğretmenliği, Sanat Tarihi, Program

Abstract

As one of the basic disciplines of contemporary art education, art history has an important place in the Faculty of Education and Fine Arts Department of Education Teacher of Painting Business curriculum has an important place. Having its own teaching methods, this course has various difficulties in teaching. Art history's consideration in the context of the history of the civilization, the of that the aims of this lesson arent presented to develop the consciousness of the art history occur as the major problems. Courses and rearrangement of the in this area will play a crucial role in the closing the lackage in this area.

In the teaching of art history, there must be a method based on investigation within a chronological, thematic and comparative education style. The pupils should be able to recognize multi-cultural and inter-cultural education and the appose-culture. They must be able to separate the differences and combine the similarities of the objects in art.

The principles of proximal-zone and close era should be provided to the candidates in teaching of art history. By the help of this principle, art history must be covered off from dryness by combining the consideration of artistic and historical values existing in the nature in an objective view with the teaching the history objectively.

Another effective way in teaching of art history is to present the symbolic and iconographic meanings of the masterpieces of art. Since the pupils wonder about the stories of the masterpieces, it the teaching of these masterpieces with their stories will present a permanent consideration by taking care of the pupils wonder.

In the education of art and in the concept of the fields of teaching, art history should be combined with the art criticism, aesthetic and practical work.

This, the teaching-learning process will allow a better and more affective presentation and enable a funny and comprehensive understanding.

With the rearrangements in the certain ways, art history courses will reach their real goals.

Key Words: Faculty of Education, Department of Arts Education and Crafts Teaching, Art History, Program

GİRİŞ

Çağdaş sanat eğitiminin dört temel disiplininden biri olan Sanat Tarihi dersinin öğretimi günümüzde en çok sıkıntı duyulan alanların başında gelmektedir. Bunun nedenleri başında okullarımızda Sanat Tarihi öğretiminin uygarlık tarihi kapsamında düşünülmesi ve ders amaçlarının yaşayan, canlı bir Sanat Tarihi bilincini kazandırmaya yönelik olarak ortaya konulmamasıdır. İlk ve orta öğretim kurumlarının Görsel Sanatlar ve Resim-İş derslerine öğretmen yetiştiren Eğitim Fakültelerinin Güzel Sanatlar Eğitimi Resim-İş Öğretmenliği Anabilim Dallarında, Sanat Tarihi dersleri ile ilgili amaçların yeniden düzenlenmesi ve uygulanabilir hale getirilmesi bu alandaki eksikliğin kapatılmasında çok önemli rol oynayacaktır.

Sanat Tarihi Derslerinin Amaçlarını Gerçekleştirmeye Yönelik Çözümlemeci Bir Yaklaşım

Günümüzde Milli Eğitimin amaçlarını gerçekleştirmede öğretmenlere önemli roller düşmektedir. Öğretmenler bu amaçları gerçekleştirmek için sürekli kendilerini geliştirmek ve yetiştirmek zorundadırlar. Öğretmenden beklenen bu yeni roller ve yeterliklerin geliştirilmesi için öğretmen eğitimi programlarında da yeni gelişmeler doğrultusunda değişiklikler yapılmalıdır¹.

Eğitim Fakülteleri ders programlarında her dersin amacı kendi içerisinde farklılıklar göstermektedir (alan ve alan eğitimi, öğretmenlik meslek bilgisi, genel kültür bilgisi gibi). Programda hem alan ve alan eğitimi bilgisi, hem de genel kültür bilgisi kapsamında yer alan Sanat Tarihi, sanat denilen olayın doğuşundan günümüze kadar dünyada ne şekilde, ne tür eserler vererek görüldüğünü inceleyen, sanat yapıtlarının ve onları yapan sanatçıların üsluplarını, sanat anlayışlarını saptayarak değerlendirmeyi amaçlayan, akademik bilimsel bir disiplindir². Sanat Tarihi öğretiminde amaç öğrencinin algısal yeteneğini geliştirmek, düşüncelerini görsel biçimlere dönüştürmelerine yardım etmek ve sanat dilini öğretmek kültürler ve sanat yapıtları arasındaki ilişkileri değerlendirmektir³. Bu amacı gerçekleştirmeye çalışırken sanatın ana şekillerini, yapı ve temalarının gelişme süreçlerini zaman ritimleri içinde inceler.

Sanat Tarihi öğretiminin amacı ne kuru bir uygarlık tarihi öğretmek ne de kronolojik bir sıralama içinde sanatın tarihine yaklaşmaktır. Temel amaç öğrenciye yaşayan, canlı bir Sanat Tarihi bilinci kazandırmaktır⁴. Böyle bir Sanat Tarihi öğretimi sanatı tanımak, öğrenmek ve seçmek için bir birikim sağlayacağı gibi öğrencilere yeni biçimleri yaratmada da temel oluşturacaktır. Bu amaçla öğrencilere tarihsel ve yaratıcı sanat süreçlerinin kavratılması ve sanat tarihsel gelişim tablosunu kullanabilmeleri sağlanmalıdır.

Sanat Tarihinin görevi, yalnızca geçmiş uygarlıkların sanat yapıtlarındaki "güzellik"leri arayıp bulmak değil; bu eserler arasında toplumsal, tarihsel değerler yansıtan karakterleri saptamaktır⁵. Sanat Tarihi dersleri ile öğretmen adaylarına, Sanat Tarihini, Sanat Tarihi araştırma yöntemlerini, bağlam içinde ve yapıt yoğun Sanat Tarihi yaklaşımlarını, sanat tarihsel anlayışın gelişim evrelerini öğretebilme yeterliliği kazandırılmalıdır⁶.

Sanatçı yapıtını oluştururken us, duygular, sezgi, bedensel katılım bu çalışmada yer alır. Bu yaratıcı süreç sonunda ortaya çıkan değerli bir üründür. Tıpkı bilimin kendinden önceki araştırmalara ve buluşlara dayanması gibi sanatta da yapıt kendinden önceki yapıtlardan izler taşır. Bu özelliği ile kendinden sonraki yapıtlara da kaynaklık eder. Böylece sanat geçmişten günümüze tarihsel süreç içinde değişerek ulaşır. Öğretmen adaylarına sanat yapıtlarını yer ve zaman ilişkileri içinde sanatta öğretimin bir parçası olarak öğretmek gerekir. Öğretmen

¹ Komisyon, *Fakülte-Okul İşbirliği*, Ankara, 1998, s. 1.

² C. Kınay, *Sanat Tarihi*, Ankara 1993, s. 5.; K. Artut, *Sanat Eğitim Kuramları ve Yöntemleri*, Ankara, 2001, s. 47.

³ Y. Çetin, "Çağdaş Sanat Eğitiminde Sanat Tarihi Öğretimi", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S.7, Erzurum, 2002, s. 63.

⁴ O.T. Kırıçoğlu, *Sanatta Eğitim: Görmek, Öğrenmek, Yaratmak*, Ankara, 2002, s. 136.

⁵ S. Mülâyim, *Sanata Giriş*, Eskişehir, 1994, s. 35.

⁶ O. Kırıçoğlu-M. Stokrocky, *Ortaöğretimde Sanat Öğretimi*, Ankara, 1977, s. 124.

adaylarına belli bir kültürde ve belli bir zaman dilimi içerisinde oluşan sanat yapıtlarının önemi aktarılırken Sanat Tarihi bilgisinin bir disiplin ve tarihsel süreç anlayışı olduğu kavratılmalıdır⁷.

Sanat Tarihi öğretiminde XIX. yüzyıldan beri uygulanan yöntem Sanat Tarihini kronolojik, tematik ve kıyaslamalı olarak öğretme biçimidir. Bu yaklaşım doğru olmakla birlikte kronolojik, yani tarih sırasına göre öğretme, öğrencileri isim, tarih ve ayrıntıları ezberlemeye zorlar. Bu da pasif bir öğretim şeklinin doğmasına neden olur. Bu nedenle kronolojik öğretimin yanında soruşturmaya dayalı bir yaklaşımla öğretim yapılmalıdır. Soru sorarak öğrenme yöntemini kullanma yönlendirici ve açık uçlu bir yöntem olduğundan öğrencileri sanat tarihçisi gibi davranmaya yöneltir⁸. Bu yöntem aynı zamanda öğrencilere düşünme ve konuşma alışkanlıklarını kazandırma bakımında da oldukça önemlidir⁹. Öğretmen adaylarına etkin soru soran ya da araştıran bireyler olmalarını ve verdikleri doğru yanıtlar gibi doğru sorular sormayı da öğrenmelerinin gerekliliği öğretilmelidir.

Sanat tarihçileri yapıt yoğun ve bağlam içinde olmak üzere iki tür soru sorma yöntemi kullanırlar. Yapıt yoğun yöntem sanat yapıtının kendisinde bulunan ipuçları üzerinde odaklanır ve bir sanat yapıtının konu ve teması, oluşumu, anlatım özellikleri ve yapıtın boyutları ile kullanılan malzemelerin tarihini tahmin etmek ve çözümlenmek gibi fiziksel durumu ve teknik özellikleri içerir.

Bağlamsal Sanat Tarihi¹⁰ de denilen bağlam içindeki yöntem ise bir sanat yapıtının içinde bulunduğu çevre ve koşulları araştırır. Sosyo-kültürel bir sistem içinde sanat yapıtı ve sanatçı hakkında bilgi arar. Bu, sanat yapıtının işlevlerini, sahibi ya da kurumun tarihi gibi kaynaklarını, sanatçının eğitimi ve sanat yapıtını destekleyen kişi ve kurumlar, yapıtın yapıldığı dönemdeki ekonomik ve politik ilişkileri içerir. Son olarak sanatçıyı ve yapıtı etkilemiş olabilecek dinsel, düşünsel ve öteki kültürel özellikler göz önüne alınır. Bu elemanlar sanat yapıtının yaratılma sürecini ve saklı kalan birtakım etkileri aydınlatır¹¹.

Amerikalı araştırmacı Robin Alexander, bir lise öğretmeninin öğrencileri ile daha çok sorular sorarak ve tartışmalar yaparak Sanat Tarihi öğrettiğini gözlemlemiştir. Bu eğitimci, öğrencilerden ayrıca bir araştırma yazısı yazıp bunu sınıfa sunmalarını da istemiştir. Alexander, bu öğretmenin öğrencilerinin sanat terimlerini çok iyi kullandıklarını ve Sanat Tarihi olaylarını iyice öğrendiklerini saptamıştır¹².

Öğrencileri bir sanat tarihçinin rolünü üstlenmeye itme, onları sanat eserleri ile ilgili sorular sormaya, bu eserler ve onların kendilerine verdiği kültür hakkında nasıl bir bilgi edinecekleri öğretilmelidir.

Diğer kültürlerin sanatı hakkında bilgi edinirken kendi kültürel sanat formları ile kıyaslamalar yaparak karşıt-kültür incelemesi yapabilmeleri sağlanmalıdır¹³. Sanat Tarihi öğretimine yaklaşıldığında, salt yetenekli olanların değil, bütün öğrencilerin kültürel eğitim alanları ve kendi ulusal sanat formlarından başka öteki kültürlerin de sanat formlarını araştırmaları gerekliliği kavratılmalıdır. Çok kültürlü eğitim, kültürler arası eğitim ve karşıt-

⁷ O. Kırıçoğlu-M. Stokrocky, s. 27.

⁸ Y. Çetin, "Çağdaş Sanat Eğitiminde Sanat Tarihi Öğretimi", s. 63.

⁹ Ö. Demirel, *Öğretme (Planlamadan Değerlendirmeye) Sanatı*, Ankara, 2002, s. 93.

¹⁰ O. Kırıçoğlu-M. Stokrocky, s. 34.; S. Buyurgan-L. Mercan (Ed.V.Özsoy), *Görsel Sanatlar Eğitiminde Müze Eğitimi ve Uygulamaları*, Ankara, 2005, s. 177.

¹¹ O. Kırıçoğlu-M. Stokrocky, s. 27-28.

¹² O. Kırıçoğlu-M. Stokrocky, s. 29-30.

¹³ Çetin, "Çağdaş Sanat Eğitiminde Sanat Tarihi Öğretimi", s. 63.

kültür anlayışı kavramlarını tanıyabilmelidir. Farklı kültürlerin sanat nesnelерinin benzerlik ve farklılıklarını ayırt edebilmelidir.

Öğretmen adaylarının Sanat Tarihi öğretiminde yakın çağ ve yakın çevre ilkesini öğrenmeleri sağlanmalıdır. Bu ilke sayesinde ilgiyi canlı tutma, gerçek yapıtların çevrede bulunmasıyla bu kültürel varlıkların tarihsel ve sanatsal değerlerini daha somut olarak kavrama ve geçmişin nesnel olarak öğretilmesiyle sanat yapıtı inceleme birleştirilerek Sanat Tarihi kuruluğundan kurtarılmalıdır. Yakın çevrede bulunan yapıtlardan hareket edilerek öğrenilen bir Sanat Tarihi aynı zamanda sanatta sürekliliğin bir gelişme değil bir değişme olduğunu da kavratır¹⁴. Bu amaçla müze eğitiminden faydalanma, müzeye gitme, müzelerdeki yapıtları yerinde görme ve ören yerlerine yapılacak gezilerle tarihi kalıntıların daha yakından tanınması sağlanmalıdır¹⁵.

Sanat Tarihini öğretmede etkili olan diğer bir yöntem de sanat yapıtlarının simgesel ya da ikonografik anlamlarını öğrenciye öğretmektir. Öğrenciler sanat yapıtlarının öykülerini merak ettikleri için bu ilgileri dikkate alınarak yapıtları öyküleri ile öğretme bilgilerin daha kalıcı olmasını sağlayacaktır. XIX. yüzyılın sonlarından H. Wölflin'in başlattığı Sanat Tarihinde sanat yapıtlarının biçimsel çözümlemesinin ön planda tutulduğu anlayışın yanı sıra E. Panofsky ve E. Gombrich ile şekillenen ikonolojik ve ikonografik çözümleme yaklaşımı günümüzde önem kazanmaya başlamıştır¹⁶. Bu yaklaşımla, sanat eserini salt biçim olarak ele almak yerine "ikonografik inceleme" ile nesnelere en yalın hali ile tanıma, "ikonografik tanımlama" ile sanat yapıtında betimlenmiş olan biçimlerle tema ve kavramlar arasında bir bağ kurma, imgelerin çözümlenerek öykü ve alegorileri saptama ve "ikonolojik tanımlama" ile de sanat yapıtının içerdiği anlamı belirleme sağlanmaktadır¹⁷. Bu yöntem sayesinde bir ulusun, bir dönemin, bir sınıfın, bir dinsel veya felsefi anlayışın, bir sanatçı kişiliği tarafından nitelenmiş ve bir sanat yapıtında yoğunlaşmış temel davranışını belirten temel değerlendirmesi, yani gerçek anlamda algılanıp estetik bir bütünlük içinde yaşanılması, insanın öteki etkinlikleri ile uyum içinde bir ilişkiye sokulması sağlanır¹⁸. Bu nedenle Sanat Tarihi ders içeriklerinde mitoloji ve ikonografi ile ilgili kavramlara geniş ölçüde yer verilmelidir.

Sanat Tarihi öğretiminde öğrenciye etkin öğrenme sistemi ile aktif bir rol yüklenmelidir. Bu yöntemle öğrencilerin sanat eserleri arasında kıyaslamalar, benzetmeler ve zıtlıkları ortaya çıkarmaları sağlanmalıdır¹⁹. Örneğin İngiliz heykeltıraş H. Moor anlatılırken Meksika sanatına ya da Rönesans sanatına örneklerle dönülebilir. Böylece geleneksel eğitimde baskın olan ezbercilik, bu sistemde yerini merak duyma, kuşku duyma, araştırma ve uygulama yapmaya bırakacaktır²⁰.

Sanat Tarihi öğretimini sanat eserini inceleme ile yeri geldiğinde birlikte yürütülebilmelidir. Bu amaçla dia-film, film, resim gibi görsel materyallerden faydalanılmalıdır. Böylece öğretim-öğrenme sürecinde araç-gereçlerden yararlanma, konuların daha etkili

¹⁴ O. Kırıçoğlu, s. 136.

¹⁵ Y. Çetin, "Çağdaş Eğitimde Müze Eğitiminin Rolü ve Önemi", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S.8., Erzurum, 2002, s. 57-61.

¹⁶ N. Karabulut, "Sanat Eğitiminde Bir Alt Disiplin Olarak Sanat Eleştirisi ve Bir Akademik Eleştiri Örneği", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S.20, Erzurum, 2008, s. 68.

¹⁷ Karabulut, s. 70.

¹⁸ B. Cömert, *Mitoloji ve İkonografi*, Ankara, 2006, s. 21.

¹⁹ O. Kırıçoğlu, s.137.

²⁰ Ö. Demirel, *Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme*, Ankara 2004, s. 213-214.

sunulmasını sağlayacak ve öğretimin daha zevkli, anlaşılır hale gelmesine imkân tanıyacaktır²¹. Görsel araçlar sayesinde öğrencilerin güdüleme düzeylerini artırma, öğrenmeyi somutlaştırma, öğretme-öğrenme sürecine çeşitlilik ve değişiklik kazandırılma gerçekleştirilmiş olunur. Öğrenilecek konular üzerinde daha etkili alıştırma ve pratik yapma imkânı kazanılmış olunur²².

Sanat Tarihi ile ilgili bilgi toplama yollarını elde edebilme, bu amaçla özel çalışma kâğıtları hazırlanmalıdır. Bunun sayesinde öğrencinin elde ettiği bilgiler hem tasnifli olacaktır, hem de araştırma yöntem ve metotları hakkında bilgi sahibi olacaktır²³.

Sanat eğitiminde öğretim alanları kapsamında Sanat Tarihi; sanat eleştirisi, estetik ve uygulamalı çalışmalarla birleştirilmelidir. Her öğrencinin bu öğretim alanlarının her boyutuna katılmaları sağlanmalı, kendi kapasiteleri ve öğrenme becerileri doğrultusunda hazırlanan programlarda belirlenen amaçlara uygun yönlendirilmelidir²⁴.

Bu anlayış doğrultusunda hazırlanan Sanat Tarihi programları ve üniteleri Amerika'da uygulanmaktadır. Michel Day kübizmi öğrencilerine başarılı bir şekilde nasıl anlattığını şöyle açıklar: "Hep birlikte saydamlara baktılar, kısa açıklamaları dinlediler, yapıtları tartıştılar ve öteki malzemeleri incelediler.". Saydamlar Braque ve Picasso'nun eserlerini içermekteydi. Öğrenciler daha sonra akrilik boyalarla çalışmaya başladığında, kübist düşünceleri yaparak araştırdılar. Day, öğrencilerin test sonuçlarını karşılaştırarak ve sanat çalışmalarının niteliğini gözlemleyerek, sanat eğitiminde eleştirel, sanat tarihsel ve uygulamalı alanları birleştirmenin etkin bir yaklaşım olduğu sonucuna varmıştır²⁵. Böylece Sanat Tarihi salt bir bilgi yükü olmaktan çıkıp öğrencilerin bütün duyu, algı, yorum ve çözümlemeleri ile katıldıkları bir çalışma ortamı alanı olacaktır.

Öğretim elemanının yönlendirme süreci içindeki başarısı ölçüsünde öğrencilerin başarı düzeyi artacaktır. Bu amacı gerçekleştirmek için de belirli aralıklarla öğrencilere araştırma ödevleri verilmelidir. Ödev belli bir konuda veya ders ünitesinde öğrencilerden istenen zihinsel ve bedensel çalışmalara denir. Ödev, eski öğrenme yaşantılarının önem ve anlam kazanmasında ve yeni öğrenme yaşantıları edinilmesinde en etkili araçlardan biridir²⁶. Ancak, öğrencilerin araştırma ödevlerinin titizlikle inceleme ve ayrıntılı bir şekilde değerlendirilmesi yapılmalıdır²⁷. Bu amaçla yaratıcı yazı yeteneklerini geliştirebilme olanağı da sunulmuş olacaktır.

Sanat Tarihi dersinin dilini yalın ve öğrencilerin anlayabileceği bir biçimde kullanılması sağlanmalıdır. Ancak, bu gerçekleştirirken hiçbir zaman konunun yüzeyelebileceği anlamında olmamalıdır²⁸. Basit, kısa ve tam cümleler kullanma, doğru anlatım ve alan terimlerini kullanma, sunumu mantıksal bir sıralama içinde yapma, ses tonunu iyi ayarlama, yaşantılara uygun örnekler verme, verbalizmi önleme, zaman zaman sınıf tartışmalarına yer verme²⁹ gibi doğru anlatım yöntemleri kullanılmalıdır.

²¹ Ö. Demirel, *Öğretme*, s. 50.

²² Ö. Demirel, *Öğretme*, s. 53.

²³ S. Mülayim, *Sanat Tarihinde Araştırma ve Metot*, Ankara, 1982.

²⁴ N. Karabulut-M. Karakuzu-Y. Konca, "Sanat Eğitiminde Pedagojik Eleştiri Yöntemleri", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S. 21, Erzurum, 2008, s. 109.

²⁵ O. Kırıçoğlu-M. Stokrocky, s. 29.

²⁶ Ş. Tan-Y. Kayabaş- A. Erdoğan, *Öğretimi Planlama ve Değerlendirme*, Ankara, 2003, s. 80.

²⁷ R.Y.Kıncal, *Öğretmenlik Mesleğine Giriş*, Erzurum, 2002, s. 4.

²⁸ O. Kırıçoğlu, s. 137.

²⁹ Ö. Demirel, *Öğretme*, s. 82-83.

SONUÇ

İnsanların bilgi ve toplumla olan ilişkilerinin değişmesi onun niteliklerinin de değişmesine neden olmaktadır. Nitelikli insan yetiştirilmesi çağdaş eğitim sisteminin en önemli amaçlarından birisi olduğuna göre Sanat Tarihi öğretimi geçmişte yaşanan sanatsal ve kültürel süreçlerin analizleri ve değerlerin kavranılmasında önemli bir rol oynayacaktır³⁰.

Mevcut programda yer alan hali ile Sanat Tarihi dersleri içerik ve yöntem olarak yukarıda belirtilen amaçları gerçekleştirmekten uzaktır. Sanat eğitiminin çok önemli bir disiplini olan Sanat Tarihi dersleri daha çağdaş ve yeni bir anlayışla ele alınırsa ve Sanat Tarihi ders içeriklerinde hangi sıralama içinde olursa olsun, yakın çevredeki yapıtlarla ilişki kurularak, çağdaş sanat ihmal edilmeden öğretilirse Sanat Tarihi dersi gerçek amacına ulaşacaktır.

KAYNAKÇA

- ARTUT, Kazım, *Sanat Eğitim Kuramları ve Yöntemleri*, Ankara, 2001.
- BUYURGAN, Serap.-MERCAN, Levent (Ed. V. Özsoy), *Görsel Sanatlar Eğitiminde Müze Eğitimi ve Uygulamaları*, Ankara, 2005.
- CÖMERT, Bedrettin, *Mitoloji ve İkonografi*, Ankara, 2006.
- ÇETİN, Yusuf, "Çağdaş Sanat Eğitiminde Sanat Tarihi Öğretimi", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S.7, Erzurum 2002, s. 63-64.
- ÇETİN, Yusuf, "Çağdaş Eğitimde Müze Eğitiminin Rolü ve Önemi", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S.8., Erzurum, 2002, s. 57-61.
- DEMİREL, Özcan, *Öğretme (Planlamadan Değerlendirmeye) Sanatı*, Ankara, 2002.
- DEMİREL, Özcan, *Kuramdan Uygulamaya Eğitimde Program Geliştirme*, Ankara, 2004.
- KARABULUT, Necmettin, "Sanat Eğitiminde Bir alt Disiplin Olarak Sanat Eleştirisi ve Bir Akademik Eleştiri Örneği", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S. 20, Erzurum, 2008, s. 59-81.
- KARABULUT, Necmettin-KARAKUZU, Melih.-KONCA, Yavuz, "Sanat Eğitiminde Pedagojik Eleştiri Yöntemleri", *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, S. 21, Erzurum, 2008, s. 87-111.
- KINAY, Cahit, *Sanat Tarihi*, Ankara, 1993.
- KINCAL, Remzi, Y., *Öğretmenlik Mesleğine Giriş*, Erzurum, 2002.
- KIRIŞOĞLU, Olcay, T. , *Sanatta Eğitim: Görmek, Öğrenmek, Yaratmak*, Ankara, 2002, s. 136.
- KIRIŞOĞLU, Olcay.- STOKROCKY, Mery, *Ortaöğretimde Sanat Öğretimi*, Ankara, 1977, s. 124.
- KOMİSYON, *Fakülte-Okul İşbirliği*, Ankara, 1998.
- MÜLAYİM, Selçuk, *Sanat Tarihinde Araştırma ve Metot*, Ankara, 1982.
- MÜLAYİM, Selçuk, *Sanata Giriş*, Eskişehir, 1994.
- TAN, Ş.- KAYABAŞ, Y.-ERDOĞAN, A., *Öğretimi Planlama ve Değerlendirme*, Ankara, 2003.

³⁰ Y. Çetin, "Çağdaş Eğitimde Müze Eğitiminin Rolü ve Önemi", s. 61.